

PROPOVIJEDI > NEBESKI ZEMALJSKI PRINCIPI

UVOD 1/2

Za čovjeka vrijedi:

kao što se u čovjeku kao mikrokozmosu, nalazi makrokozmos (u ovom slučaju riječ je o duhovnim principima); tako se u makrokozmosu, nalazi čovjek kao mikrokozmos (pojedinaac sa svojom osobnom situacijom).

Svijest o prožetosti ova dva kozmosa, može čovjeku pokazati međusobnu uzročnost i time uvelike čovjeka rasteretiti situacije trajnih osobnih drama ili pak težine njenog pritiska na život pojedinca.

Kada Bog kaže Izraelcima u Bibliji: "Nije meni do smrti vaše.", Bog to govori pojedinom narodu, zatvorenom u svoju dramu. Ali ono što stoji prije te riječi je - da je ovdje pokazan jedan princip. Princip koji je Bog dao da djeluje u svijetu koji je on stvorio, u ovom slučaju - princip života. Bog je život i takvu težnju je utkao u svoja stvorenja. Po ovom principu sva stvorenja imaju unutarnji poriv i težnju da žive i da taj život traje u nedogled. Svrha Božja za čovjeka nije kazna i smrt, nego nada i život.

Kada netko ima problema sa prihvaćanjem oprost, onda svijest o tome da svaka, bila velika ili mala nepravilnost je grijeh i kao takva remeti Božji princip reda, dakle svijest o postojanju takvog principa, može pomoći čovjeku da razabre u svojoj situaciji da je potreba povratka u red šira od njega samoga. A ova potreba se počinje realizirati od prestanka činjenja određene nepravilnosti. Emocionalne drame i preduga usredočenost na sam čin nepravilnosti tj. grijeha, činjenje je još veće štete, štete koja nastaje odugovlačenjem s djelovanjem u pravom smjeru.

Poznavanje ovih principa, možda je bolje reći osvješćivanje o ovim principima, uvelike će nam pomoći da slobodnije dišemo i duhovno budemo prozračniji, poletniji za život koji živimo. A svoju mjeru stvari tako proširujemo dalje od uskogrudnosti.

"Kako mjerimo, tako će nam se mjeriti." Biblija ovo shvaćanje, da je naš unutarnji svijet širi od onoga koji je u nama samima i ima veće principe od nas samih, čini da se naš duh širi, čini da dobijamo krila i tako zauzimamo perspektivu onoga što nazivamo slobodom.

Upoznavanjem ovih principa, mi ujedno dobijamo sliku Božjeg karaktera, a držeći ih stalno u vidu, ne dopuštamo da smetnemo s uma ovu sliku. Ova slika koju nam daju otkriveni nebeski principi, dakle slika Božjeg karaktera, naš je prozor u nebo.

Ali ako zanemarimo ovu sliku ili je smetnemo s uma, stavljamo se na nemilost ovome svijetu koji nas okružuje i koji se svesrdno trudi uvjeriti nas u svoju stvarnost, prikazujući je većom stvarnošću nego što jeste. To je razlog zbog čega je Bog rekao Izraelcima da njegove riječi stave na čelo, itd., dakle da se okite njima.

Zar su Izraelci mislili da je Bogu stalo do njihove smrti?

Naroda koji je Bog sam sebi stvorio i čiji je razvoj budno pratio.

Oni su dopustili sebi da se više bave drugim stvarima nego Bogom i njihov um se zamračio, sam je djelovao po logici ovoga svijeta i zaboravili su da ipak imaju prijatelja tamo, s druge strane svojih djela.

Poniziti se pred Bogom, poniženje je pred Božjim principima, a samim tim i pred Bogom - osobom.

Poznavanje ovih nebeskih principa, mogli bismo reći da čovjeka otkriva kao onoga koji je postavljen na određenu poziciju na duhovnoj, nebeskoj mreži.

UVOD 2/2

Čovjek sagledavajući sebe u takvoj poziciji, shvaća da ono unutar njega nije samo njegovo, da postoji cijeli duhovni svijet koji svoje niti provlači i kroz njegov duh. On sam snosi odgovornost za stvari koje bira, ovako ili onako, time naravno i krivicu, ali postoji i odgovornost sagledana u punini, u kojoj određena osoba može biti samo zadnja karika. Kroz svoju riječ Bog upozorava na različitosti sagledavanja stvari između svoga i ljudskog razmišljanja:

"Jer misli vaše nisu moje misli, i puti moji nisu vaši puti, riječ je Jahvina. Visoko je iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli." Biblija

Čovjekova prosudba u takvim situacijama pokazuje se manjkava, kao i njegovo ukupno znanje o dotičnoj situaciji grijeha, čak i za njegova osobna djela.

"Ne sudite i nećete biti suđeni." Biblija

Mogli bismo to i ovako reći: naša spoznaja o procjeni neke situacije u kojoj smo se našli i Božja procjena te situacije, uvelike se može razlikovati.

"Od Jahve su koraci čovječji, i kako čovjek razumije svoj put?" Biblija

Zatvarati se na primjer, u svoje drame i zatvarati time oprost za sebe, a time i druge stvari - nesvjesnost je duhovnih principa. Tko se ponizi taj se uzvisi. To je u Bibliji zapisani Božji princip.

"Poniziti se", to je poniženje našeg mišljenja pred Božjom istinom, to je priznanje stvarnosti čije postojanje ne ovisi o našem priznanju nje. Kao takve, te stvarnosti su veće od čovjekovog mišljenja, nagnuća njegovog sviđanja. Svako djelovanje suprotno ovim principima je grijeh.

"Svaka nepravilnost je grijeh." Biblija.

Ove nepravilnosti ne moraju imati moralan kontekst, one mogu biti samo tehničke naravi.

Adam i Eva uveli su situaciju grijeha na ovu zemlju. Kao posljedica toga bili su prokleti: Evino porađanje, zmija, Adamov rad i zemlja. Zemlja nije ništa skrivila, ali je prokletstvo (trajna nepravilnost) palo na zemlju. Adam je bio postavljen da vlada nad zemljom, ali pogriješivši, uveo je i zemlju u grijeh.

Isus je prokleo neplodnu smokvu. Ona je bila posljedica tog prvog grijeha, i time je bilo opravdano njeno postojanje kao takve, neplodne.

Ali prije toga, u Božjem planu prije toga grijeha, ona takva ne bi bila. Isus je bio dio toga prvotnog svijeta, svijeta u planu blagoslova i on nije tolerirao njeno postojanje u prokletstvu, tj. u nepravilnosti prema prvom Božjem planu za svijet.

Čineći te nepravilnosti (radnje koje nisu u skladu s uspostavljanjem prvog Božjeg plana za zemlju, plana blagoslova), bilo da ih činimo iz neznanja, bilo iz oholosti (a ona će kod Boga uvijek biti ponižena), bilo opet da su moralne ili tehničke naravi - mi čineći ih trpimo štetu. Štetu po našem zemaljskom životu materijalnom ili duhovnom, i/ili štetu po naš vječni život, tj. našu trajnu nebesku egzistenciju.

"Ako si mudar sebi si mudar." Biblija

I svakako, čineći takva djela nećemo dobiti blagoslov.

U ovim tekstovima, govorim općenito o stvaranju svijeta po pravilima, zakonitostima - principima - Božjim principima, njihovoj nebeskoj stvarnosti i zemaljskoj posljedičnosti. Govorim o važnosti

svijesti o njima.

Naglasila sam princip reda (pravilnosti/nepravilnosti) i s njim u vezi princip oprosta, jer je ovaj princip jedina vrata za povratak natrag u svijet gdje vladaju savršeni Božji principi. I na kraju, a zapravo kroz sve tekstove, govorim o najvažnijem principu nad principima, ljubavi, Božjoj ljubavi. O svijesti o njoj i poznavanju nje u njenom karakteru, dubini - kroz njenu osobnost...

PROPOVIJEDI > NEBESKI ZEMALJSKI PRINCIPI

1. DIO: STARI ZAVJET - KROZ BOŽJE PRINCIPE 1/3

Bog je u šest dana stvorio svijet.

"Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom. I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u taj dan počinu od svega djela svoga koje učini." Biblija

Bog je sagradio svijet po svojom principima i ugradio ih u njega da bi svijet nadalje po njima funkcionirao.

Zbog toga je tisućama godina poslije, propovijednik mogao reći: "Ništa novo pod suncem." Biblija

Kroz svoje principe Bog je "sveprisutan" u ovome svijetu, i stvari koje su učinjene kontra njih same se otkrivaju.

Napravio je, naprimjer način kako će se i biljke i životinje dalje razmnožavati i uopće princip da će se razmnožavati. Utvrdio je pravila i uopće sve stvoreno podvrgnuo podložnosti zakonitostima postavljenih principa.

U Bibliji piše da molimo: "Kako na nebu, tako i na zemlji..."

U Bibliji se često koriste zemaljski principi kao slike, kao usporedbe kojima se shvaćaju nebeski principi. Na jednom mjestu u Bibliji ljudi se čak naziva "licimjerima" jer prepoznaju da dolaskom oblaka dolazi i kiša, a ne prepoznaju znakove nebeskih principa.

Kada su Izraelci kao narod, ili općenito, kao društvo izlazili iz Egipta (u Egipat su došli kao pleme), Bog im je dao pravila po kojima je njegova prisutnost ostajala s njima. Otkrio im je principe kroz svoje zapovijedi i pravila, po kojima se Izraelci trebaju vladati, da bi on sam boravio među njima, da bi bili u njegovom redu i tako opstali u njegovoj svetosti.

Bog im je otkrio pravila za međusobnu komunikaciju, pravila za prilazak njemu, komunikaciju s njim kroz različite motivacije za žrtvu: okajnice, prinosnice...

Kroz pravila i zakone, otkrio je svoje principe svom narodu. Otkrio je ono po čemu će on biti njihov Bog. Otkrio im je tajne funkcioniranja svijeta koji je stvorio. Otkrio im je red stvari, principe za napredak i opstanak.

Kroz ove principe otkrio im je sebe.

I prije nego je Božji narod ušao u obećanu zemlju, Bog ih je još jednom upozorio da ne čine djela kao onaj narod kojeg je potjerao ispred njih, da ne idu za njihovim idolima, slavljnjima... Bogu su se gadile stvari koje su oni radili.

Čak im je rekao da ne misle da su dobili tu zemlju zbog svoje pravednosti. Tu su zemlju dobili zbog nepravednosti tog naroda koji je potjeran ispred njih.

Bog otac nikada kao u onih šest dana nije tako moćno djelovao na zemlji i nikada kao tada u Levitskom zakoniku, dakle nakon izlaska iz Egipta, nije tako temeljito otkrio svoje principe po kojima djeluje u nekom narodu.

Ta pravila nisu emocionalne stvari, kao ni bilo koji zakon, ali su čak i emocije podređene zakonitostima ovih principa, žrtve okajnice, bračna pravila...

Bog se mogao odmoriti sedmog dana od stvaranja jer je postavio principe koji su u svijetu djelovali u svojoj posljedičnosti. Oni su otkrivali stvari koje nisu bile u njihovoj pravilnosti. Oni su bili kao tračnice po kojima je klizio svijet u Božjoj mudroj zaokruženosti svega stvorenoga. Ti principi su principi mudrosti.

1. DIO: STARI ZAVJET - KROZ BOŽJE PRINCIPE 2/3

Stvaralačka mudrost

"Jahve me stvori kao počelo svoga djela,
kao najraniji od svojih čina,
u pradoba;
oblikovana sam još od vječnosti,
od iskona, prije nastanka zemlje.
Rodih se kad još nije bilo pradubina,
dok nije bilo izvora obilnih voda.
Rodih se prije nego su utemeljene gore,
prije brežuljaka.
Kad još ne bijaše načinio zemlje,
ni poljana,
ni početka zemaljskom prahu;
kad je stvarao nebesa, bila sam nazočna,
kad je povlačio krug na licu bezdana.
Kad je u visini utvrđivao oblake
i kad je odredio snagu izvoru pradubina;
kad je postavljao moru njegove granice,
da mu se vode ne preliju preko obala,
kad je polagao temelje zemlji,
bila sam kraj njega kao graditeljica,
bila u radosti, iz dana u dan,
igrajući pred njim sve vrijeme:
igrala sam po tlu njegove zemlje,
i moja su radost djeca čovjekova.
Tako, djeco, poslušajte me,
blago onima koji čuvaju moje putove.
Poslušajte pouku da stečete mudrost,
i nemojte je odbaciti.
Blago čovjeku koji me sluša
i bdi na mojim vratima svaki dan
i koji čuva dovratnike moje.
Jer tko nalazi mene, nalazi život
i stječe milost od Jahve.
A ako se ogriješi od mene,
udi svojoj duši:
svi koji mene mrze ljube smrt."

Biblija

1. DIO: STARI ZAVJET - KROZ BOŽJE PRINCIPE 3/3

Ovi principi su principi mudrosti i kao takvi oni su kanali za Božju milost, oni koji ne poštuju ove principe izlaze iz toka života i staju na poziciju smrti.

Zbog svega toga jasno je koliko je bitno priznati i poznavati ove zakonitosti, ove principe.

"Moj narod gine jer nema znanja." Biblija

U svijetu u kojem živimo i koji nas okružuje, poznavanje ovih principa nam je važno, jer koristeći ih, živimo u većem blagoslovu i mi i drugi preko nas.

Svi: kompletna znanost, religije, društvo... pokušavaju naći te zakonitosti i uskladiti se s njima.

Točnije, vratiti se njima, jer svijet je počeo poštivanjem ovih principa do jednog događaja.

Taj događaj, zapisan u Bibliji, govori o prvoj povredi jednog principa na zemlji - poslušnosti Bogu.

Danas čovjek treba znanje, razne institucije... da bi se osijećao donekle sigurnim. Bog je tu sigurnost namislio za čovjeka kroz princip poslušnosti. Zato i piše:

"Draža mi je poslušnost nego žrtva." Biblija

Najveći dokaz čovjekove privinutosti Bogu je vjera, dječja vjera Bogu, i kakva žrtva tu dodatno treba kao dokaz i potvrda te pripadnosti. Znanje koje je čovjek tada poželio pokazalo se kao nedostatno, nesavršeno - vječno traganje.

Ova prva povreda principa, uvela je u svijet jedan princip koji je bio tajan, mada je već postojao, ali do tada nije bio potreban u svijetu. Nakon prvog grijeha, počeo je obred žrtvovanja koji je zapravo bio nagovještaj ovoga novoga principa.

Taj princip je princip otkupljenja.

On je bio iznenađenje i za anđele na nebu. Biblija kaže da bi u tu tajnu i oni željeli zaroniti, ali za njih ovaj princip nije dan.

Dan je samo ljudima. Onima koji žele natrag.

(Ljudi su daleko od nebeskih stvarnosti i trebaju dobar trud da se odmaknu od ovoga svijeta i zagledaju u nebo, i dobre volju, i ispravne motivacije, i hrabrost, i poslušnost, i vjeru. Čovjek na ovoj zemlji koji živi u vjeri u ove nebeske stvari je čudo za anđele. Oni žive u nebu pa lako vjeruju u nebeske stvarnosti (zato i nemaju pravo na oprost), ali ljudi žive u različitom svijetu od ovih stvarnosti, pa ipak vjeruju.

Ovakav život je čudo i za same ljude. Tko bi mogao misliti da će pored svih ovih glasnih ovosvjetskih stvari netko biti zainteresiran za nebo. Kad je čovjek u velikoj potrebi, još nekako. Ali kako objasniti kada čovjek, uz svu ovosvjetsku životnu sređenost, krene za stvarima neba.)

2. DIO: OTKUPLJENJE - KROZ BOŽJE PRINCIPE 1/3

Bog je sav svijet podvrgnuo principima. Principi su dio onoga Logosa tj. Riječi za koju apostol Ivan u Ivanovom evanđelju kaže:

"U početku bijaše Riječ (Logos), i Riječ bijaše kod Boga - i Riječ bijaše Bog. Ona u početku bijaše kod Boga. Sve je po njoj postalo i ništa što je postalo nije bez nje postalo...I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama..." Biblija

Živa Riječ, po kojoj je sve stvoreno, postala je tijelom, čovjekom.

Taj čovjek je Isus Krist.

Živjeti Krista znači više od onoga "biti dobar" ili "živjeti dobro". Živjeti Krista znači živjeti u skladu s tim principima, i to srcem.

Takav naš život ovisi o bogatstvu znanja o tom životu, ali upravo to "siromaštvo duha", kako Biblija naziva ovakvu žeđ za istinitim, ostavlja nam prostor za takvo znanje i nuka nas na otkrivanje takvoga znanja. I ova žeđ je karakteristika ovakvog života. Na ovom putu smo vječiti studenti.

Emocije u ovakvom poimanju nemaju onu važnost koju im ljudi često daju, ipak unutar tih principa sakriven je najveći biser za kojim vapi dubina čovjekova bića, čovjekov duh. A on je kadar ispuniti samo srce.

Isusova riječ je princip i on djeluje u principima. Princip koji je ispunjen u Isusu i zbog kojega je bio moguć povratak u raj. Princip zbog kojega je Isus vrata, jedina vrata za nebo za čovjeka, upravo je princip otkupljenja.

Princip otkupljenja nije bio u funkciji do prvog čovjekovog grijeha. (Jer kao što sam rekla on ne vrijedi za anđele, za njihove grijehе.)

On je postojao zbog čovjeka, i nakon prve neposlušnosti, pojavila se potreba za njim. Tada je počeo djelovati. U početku je djelovao kroz obrede žrtvovanja koji su bili tek blijeda slika žrtve koja će se desiti u punini. Bili su nagovještaj te pune žrtve koja će biti dana za grijeh, jednom za sve, jednom zauvijek.

Ovaj princip otkupljenja je, kroz obred žrtvovanja, bio kao miris koji je Boga podsjećao na postojanje ovog njegovog principa, na pomirbu Boga i čovjeka, na punu cijenu plaćenu za grijeh koja će se desiti jednom u budućnosti, ali će vrijediti za puninu vremena - i u prošlosti, i u budućnosti.

"I podiže Noa žrtvenik Jahvi; uze od svih čistih životinja, i od svih čistih ptica, i prinese na žrtveniku žrtve paljenice. Jahve omirisa miris ugodni, pa reče u sebi:

"Nikad više neću zemlju u propast strovaliti zbog čovjeka, ta čovječje su misli opake od njegova početka; niti ću ikad više uništiti sva živa stvorenja, kako sam učinio. Sve dok zemlje bude, sjetve, studeni, vrućine, ljeta, zime, dani noći nikada prestati neće." Biblija

Žrtva je bila materijalna, čovjek se fizički odricao dobara ovoga svijeta, ali je ona bila fizički dokaz duhovnog čovjekovog pristanka na Božju stvarnost. Obred žrtvovanja se ponavljao, a s njime se ponavljalo duhovno ispitivanje čovjeka pred Bogom, čovječjim i Božjim očima.

Za čovjeka, njegovu sudbinu, su svi zainteresirani i svi učestvuju: i Bog otac, i Bog sin i Bog Duh Sveti.

Ta sudbina je pala, griješna sudbina, put smrti. Ali principom otkupljenja u kome svi učestvuju, ali koji dolazi preko Boga sina Isusa Krista, dan je čovjeku put kojim se ova sudbina može promijeniti. Žrtvom Isusa Krista otkrivena je tajna principa otkupljenja. Pravednik je platio cijenu za krivce. U ovom činu spojile se nespojive stvari kod palog čovjeka: Božja ljubav i pravednost. Ljubav, koja traži blizinu čovjeka, i pravednost, koja traži plaću za grijeh - odagnati čovjeka ispred Božjeg lica. Ova žrtva dala je puninu svim žrtvama. Ove su podsijecale na grijeh, a Isusova žrtva je pokrivala grijeh. Isusova žrtva ispunila je na zemlji puninu principa otkupljenja. Time je ujedno i dokinuta svakidašnja žrtva.

"Ni žrtve ni prinosa nisi htio, ali si mi pripremio tijelo." Biblija

2. DIO: OTKUPLJENJE - KROZ BOŽJE PRINCIPE 2/3

Isus Krist dao je čovjeku mogućnost za razmjenu na križu: čovjekov život i njegova griješna sudbina za Isusov život i njegovu sudbinu. Prokletstvo za blagoslov. Smrt na križu, nije Isusa mogla zaustaviti. Bog ga je podigao iz pakla, pomirivši kroz taj čin palog čovjeka (kroz žrtvu križa) sa sobom. Božje očinsko srce nije dozvolilo da njegov sin, pravednik, ostane u smrti:

"Ovo je sin moj ljubljani moj u njemu mi sva milina." Biblija

Za Boga oca to je bila cijena za grijeh koji je učinio čovjek. To je bila dovoljna cijena u njegovim očima za sve grijehе koje je čovječanstvo učinilo. I onaj tko smatra da je njegov grijeh veći i da se ne da oprostiti, taj nema Božji opogled na stvari.

Nije shvatio cijenu.

Najveću cijenu grijeha platio je ipak Bog otac sam. Gledao je kako mu je sin, prvorođeni, pravednik, jedini na koga se mogao osloniti, kako je bio ponižavan na zemlji, kako umire u mukama, kako ga prvi put i jedini, bez razloga u njemu samome, ostavlja samoga - samoga na čitavom svijetu. Jedinu osobu koja će ikada na ovome svijetu biti sama u pravoj stvari. Isus je tada

na križu na sebi nosio grijeh svijeta.

Isus je bio i čovjek, iskušavan u svim stvarima kao što su iskušavani ljudi, samo više. U svakom trenutku mogao je pasti. On se i na zemlji mogao pozvati na svoju božansku vlast i moć, ali za ispunjavanje principa otkupljenja to nije mogao učiniti.

Bio je neprestalno ponižavan, on - Bog. Mogao je ogorčiti dušu i sagriješiti. Pravedan - bio je poslan u pakao. Mogao je odbiti, preispitati stvari u drugom, ljudskom svjetlu.

Bog je svog pravednog, savršenog sina poslao na zemlju kao čovjeka u patnju, zbog drugih.

Na Isusovu ljubav i vjernost odgovorio je zadatkom da kao čovjek postigne ono što je palim ljudima bilo nemoguće. U svakom momentu mogao je pasti i postati jedan od nas. To je Božje očinsko srce trebalo nositi.

Samo postojanje ovoga principa nije dovoljno čovjeku da se spasi. Isus Krist je umro za cijeli svijet, da svi dobiju šansu za spasenje, ali se svi neće spasiti. Čovjek treba ispuniti svoj dio da bi ovaj princip bio djelatna u njegovom životu.

Pokajanje za djela grijeha tj. nepravilnosti spram Božjih principa, je onaj dio principa otkupljenja koji je do čovjeka. Dalje, dati Bogu dobrovoljno pravo na vlastiti život, kao i traženje snage od Boga za nov život, za njegova djela, i u poslušnosti činiti te korake, to je dio principa otkupljenja koji je do čovjeka.

Savez je veza najmanje dviju strana. Bog je učinio sve u svom dijelu, drugi dio čeka nas. Nitko ga umjesto nas ne može ispuniti. Svako pojedino da u tom drugom dijelu je jedinstveno, kao što je jedinstvena svaka osoba.

Dakle, prvo - Bog otac je počeo stvaranje svijeta i čovjeka, njegova volja je bila princip otkupljenja. Drugo - sin je dobrovoljno ispunio očevu volju, da spasi čovjeka u čijem stvaranju je sam učestvovao kao Riječ Božja, i na kraju je izmolio od oca duha koji će braniti i čuvati čovjeka dok se on opet ne vrati po njega. I treće - na kraju dah, duh koji je udahnut u čovjeka i oživio ga, i danas vjerno čuva Isusov život u nama.

U planu otkupljenja svi su učestvovali, ali nam ga je Isus donio. Na križu, prije nego što je umro, Isus je povikao:

"SVRŠENO JE!".

Tada, Isus je obavio svoj zadatak - ispunio je na zemlji puninu principa otkupljenja. Kao otac prije, kod stvaranja kad je šesti dan dovršio stvaranje svijeta po svojim principima.

Isus Krist je prošao pakao i popeo se do neba. Preko svoje žrtve donio je miris sa zemlje na nebo, u punini. Miris prvine, miris najboljeg, miris savršenstva.

"Bez mane na njemu" - kako Biblija opisuje prinos za žrtvu.

2. DIO: OTKUPLJENJE - KROZ BOŽJE PRINCIPE 3/3

U Starom zavjetu nalazimo tragove Isusove pojave. Kada se Jakov borio sa nebeskom osobom, pitao ga je za ime, ali on mu nije htio dati. Nije bilo vrijeme da se proslavi. Kada je Danijel bio bačen u užarenu peć, bio je i Isus tamo. Danijel ga nije poznao ali ga je opisao:

"...netko sličan sinu čovječjem..." Biblija

Kao što su žrtve bile nedostatne u Starom zavjetu, bile su zapravo tek podsjetnik prave žrtve, tako je i Stari zavjet manjkav i tek slika punine zavjeta koji će Bog učiniti s ljudima preko Isusove žrtve, u Novom zavjetu. Zavjetu koji je danas otvoren za sve ljude.

Starozavjetno pravilo: "Oko za oko, zub za zub." Biblija, u Isusu se zadovoljilo, ova mjera već je u Isusu ispunjena.

Biblija Isusa uspoređuje s Melkisedekom, svećenikom koji se jednom pojavljuje u Starom zavjetu, za čije se porijeklo ne zna, koji je bio bez zemaljskog svećeničkog porijekla, svećenikom koji se pojavljuje iznenada i iznenada nestaje, koji se u komunikaciji s Abrahamom pojavljuje kao svećenik cijelom Izraelskom narodu.

Svojom poslušnosti ocu do smrti, i to takve koju nije ničim zaslužio, Isus Krist dao nam je primjer savršenstva. Na to savršenstvo smo pozvani. Snaga koja nam je potrebna za takav put, dolazi od

duha. Duha kojeg je Isus nakon žrtve izmolio od oca, za nas.

Pozvani smo na svetost. Slijedeći Isusa u duhu koji nam je dao, to je postao moguć zadatak.

"Ja sam put, istina i život." rekao je Isus.

Ovi termini nisu materijalno - ekonomski termini. Oni nisu podložni našoj subjektivnoj interpretaciji. Ovi termini su duhovni termini i u njihovom značenju stoje stvari neba, istine koje ne ovise o našem mišljenju, niti svoja pojašnjavanja moraju naći u našem dosadašnjem životu.

"Ja sam put, istina i život." rekao je Isus Krist. To je ponuda avanture koja nikada ne završava, ali počinje ovdje, na zemlji. U ovome se otkriva iskonski identitet za čovjeka.

Identitet koji je za čovjeka ogledalo, i to onog najdubljeg u čovjeku - njegove biti.

Ovaj identitet, poziv i ponuda, svojom zavodljivosti i neodoljivosti mami ono duboko u nama što možda nitko nikad nije izmamio iz nas. A bježeći od ovog poziva, naša dubina od ove točke, samo broji greške.

"Ja sam put, istina i život." Isus Krist

On je ulaznica, vrata - za nebo.

I to nam je danas ponuđeno. Ali ova ponuda ima svoj kraj.

Otac je završio.

Sin je završio.

Ipak još nije kraj.

3. DIO: LJUBAV - KROZ BOŽJE PRINCIPE 1/7

Duh Sveti nije završio.

U Starom zavjetu nailazimo na tragove njegovog pojavljivanja.

Nakon Isusove žrtve, nakon završetka očeve zadaće za svoj život na zemlji, nakon Isusovog dolaska na nebo, nakon što je Isus Krist izmolio Duha Svetog od oca - on, Duh Sveti, tada se spustio na zemlju.

Došao je i djeluje u punini.

Tako je i danas.

Kada je Bog zabranio Adamu i Evi da jedu sa stabla u edenskom vrtu, rekao im je:

"Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznajе dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji sa njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!" Biblija

Zmija je rekla:

"Ne, nećete umrijeti!" Biblija

Adam i Eva, mada su bili izgnani iz raja, ipak su ostali živi. Riječ zmije se doimala istinito. Ipak nešto je umrlo u njima. Bio je to duh. Božji život u njima. Život života. Sagriješivši, izgubili su svetost i duh više nije boravio u njima, a niti u grijешnom svijetu izvan Edena.

Božja Riječ se ipak pokazala istinitom.

Isus kaže: "Pustite mrtve da pokapaju svoje mrtve." Mogu li mrtvi pokapati mrtve? Kakva je to njihova smrt kada to mogu učiniti?

Ova varka koja se dogodila u Edenu, rajskom vrtu, je klišej za đavolske varke u ovom svijetu, i na njih ljudi pristaju.

Sve je naizgled dobro ako krenemo prečacima, zaobilaznim putevima - ništa se ne gubi.

Ali izgubi se punina stvari, bit i smisao.

To mjesto zauzima smrt.

Isus je vratio na zemlju ovaj izgubljeni svijet. Ljudi još uvijek nemaju fizički raj, ali nam se u duhu raj vratio. S njim dobili smo i predokus fizičkog raja, mjesta koji je dom za čovjeka.

To je Isusovo djelo. To je plod ispunjene punine principa otkupljenja za čovjeka, plod zavjeta između Boga i čovjeka u kojem su Bog i čovjek ispunili svoj dio.

Isus je bio poslan Izraelskom narodu. Odbili su ga. I on je poslao svoje učenike poganima - koji smo bili mi.

Rekao je: "Propovijedajte cijelom svijetu..." Kako će taj svijet biti presvjedočen da su riječi

propovijedi - istina? Po duhu. Duh svjedoči Riječ Božju.

Zadaća Duha Svetoga je dati snagu vjernicima da žive svet život, život koji nam je kao zadaća i poziv dan u zadatak i da takav život dovedemo do savršenstva.

Jer savršenstvo nam je Božji poziv.

Kaže Riječ Božja:

"Ne svojom snagom ni silom jakom, već duhom mojim." Biblija

Duh Sveti daje silu koja je potrebna da se pobijede niti kojima smo vezani za ovaj svijet. Duh Sveti je onaj naš prozor za višu dimenziju. I on je poslan za sve ljude.

"DA, BOG JE TAKO LJUBIO SVIJET DA JE DAO SVOG JEDINOROĐENOG SINA DA NE POGINE NI JEDAN KOJI U NJ VJERUJE, VEĆ DA IMA ŽIVOT VJEČNI.» Biblija

Ljudi znaju za njegovo postojanje, ali ga različito nazivaju. Kao prvo, većina bilo religija ili pojedinaca, u njemu ne vide osobu nego silu. To nije ništa čudno jer u pravilu ljudi u osobama prvo vide ono površno, ono što ih zanima. Za dubinu i karakter, osobnost - samu bit ljudskog bića, rijetko je tko zainteresiran.

3. DIO: LJUBAV - KROZ BOŽJE PRINCIPE 2/7

Ljudski odnosi su u pravilu odnosi iz neke vrste koristi, npr. poslovne, čak i brak kao institucija u pravilu otkriva nezrelost ljudskog shvaćanja osobnosti kao i neotvorenost odnosa dviju osoba. (Mada za ovakve stvari u instituciji, kao što je brak, ne može, a da se ne plati najveći račun za ovakvu nepravilnost stvari. Osnovna mu je greška što se u braku ignorira onaj dio osobnosti koja je sama bit osobe.)

Zbog toga je Isus rekao da je tajna muža i žene - tajna Krista i crkve.

U Duhu. Tajna je u Duhu. Vezi koja daje energiju, ali je veća od energije; vezi koja daje silu, ali je veća od nje; koja djeluje na emocije, ali je više od emocija; oslanja se na zavjet, ali je dublja od njega - uostalom zato nam je i dan Novi zavjet.

Dakle, površnost je naša svakodnevnica. Površnost čak i prema samome sebi. Nezainteresiranost, nepriznavanje i neuvažavanje svoga vlastitog bića, pa nije čudo što se prisustvo i manifestacija Duha Svetog u svijetu naziva: pozitivnom silom, energijom, pozitivnim zračenjem.

Takav stav nam omogućuje manipulaciju s pomazanjem Duha Svetoga onako kako nam se prohtje u našem životu. Čak i oni koji uče za njega da je osoba ponašaju se s njim kao da je samo sila. Time zapravo otkrivaju oskudnost svoga shvaćanja osobnosti, za svoju štetu i štetu drugih.

U korijenu ovakvih shvaćanja nalaze se okovi za neslobodu naše duše.

Ipak, Duh Sveti je osoba.

Biblija za njega kaže da: "...dijeli darove KAKO HOĆE...", da ga "...ne ŽALOSTIMO...", da je "...duh GOSPODIN..."

Razlozi za nepriznavanje osobnosti Duha Svetog su u osnovi dva. Prvi je neznanje. Drugi razlog je povezanost dvije stvari: nepoštivanje, nepriznavanje i neuvažavanje - nepoznavanje sebe i drugih u dubini bića, sa nepriznavanjem osobnosti Duha Svetog u svojoj dubini njegovog osobnog identiteta.

Isus je rekao:

" Tko je vidio mene, vidio je i oca." Biblija

Mi danas ne možemo vidjeti Isusa. Ovaj stih je time za nas zauvijek izgubljen. Ali možemo, čitajući Bibliju, ulazeći u nju, vidjeti Isusov duh, Isusov karakter i tako upoznati oca. S druge strane, Isus opominje svoje učenike: " Toliko dugo sam s vama, a još me niste upoznali." Biblija

Dakle, mogli smo Isusa gledati godinama, a ne vidjeti preko njega njegovog oca, a možemo nikada ne vidjeti Isusa, a preko njegovih riječi upoznati njegov duh, i upoznati oca.

Danas mi, isto tako, priznavanjem, upoznavanjem i uvažavanjem istinitosti osobe, Duha Svetoga, same njegove osobnosti, njegovog karaktera, mi zapravo i danas možemo vidjeti Boga.

"Blago čistima srcem, jer će Boga gledati." Biblija

Ovakva osoba komunicira duhovno, duboko, srcem i duhom:

"Dubina poziva dubinu..." Biblija.

U ovakvom srcu nema kalkulacije, manipulacije...

"Evo Izraelca bez lukavosti..." Isus. Biblija

Samo duh poziva Božji duh. Ili Božji duh poziva naš duh. Ovi momenti su stvarnost, istine, zbilje u životima. Vjerom mi se privijamo njima, tim momentima, svojim bićem, onoliko koliko znamo, koliko osjećamo - ako smo vjerni sebi - našem najdubljem identitetu.

Kako znamo što je naš najdublji identitet?

Tako jer se u toj stvarnosti, toj slici nas samih, kao u ogledalu reflektira slika Boga - dah/duh Božji u čovjeku.

" Ta bogovi ste..." Biblija

Ova istina je, možemo reći, atomska bomba za život pojedinca i društvo.

Spoznaju ove istine ima samo kršćanstvo i niti jedna druga vjera. Jednom sam čula da je jedan kineski dužnosnik rekao kako bi Kini dobro došlo kršćansko učenje o pojedincu. Ovo blago, ovo učenje je jedini ključ za svoj otkriveni identitet. Jedini ključ za život po duhu.

3. DIO: LJUBAV - KROZ BOŽJE PRINCIPE 3/7

Priznanje djela, ali ne i priznanje postojanja osobi koja je ta djela učinila; priznanje djelovanja, ali ne i priznanje osobnosti osobi preko koje se to djelovanje vrši, duboko bi ožalostilo svaku osobu. I to jeste tuga s kojom živi ovaj svijet, tuga zbog nepriznavanja osobe, time i osobnosti Duha Svetoga, a preko toga nepoznavanje sebe i drugih u dubini naših osobnosti.

" Ne žalostite Duha Svetoga." Biblija

Ovo obrazovanje «Kako se odnositi prema osobi», škola je Duha Svetog. Dio ove škole su svojevremeno Englezi prinijeli svijetu kroz proslavljeni pojam "gentlemen".

Kada u školi Duha Svetoga, znači prvenstveno u odnosu s njim, naučimo ovu lekciju, onda je znamo doista - u odnosu s bilo kim. A onda beremo i plod toga blagoslova. Pazite sad:

"Kraljevstvo je nebesko među vama." Biblija.

"Među vama", ono "među" je škola i osobnost Duha Svetoga.

Biblija piše:» Kraljevstvo se Božje ne sastoji u jelu i piću, nego u pravednosti, miru i radosti po Duhu Svetom.» Biblija

Dakle, u poslušnosti školi Duha Svetoga za naše međusobne odnose, tada, na zemlji već imamo raj.

Ipak, u svijetu u kojem vlada čovjekov ego, daleko je korisnije koristiti energiju neke osobe, nego joj priznati vlastiti identitet. S tim priznanjem i vlastito htijenje, volju i svrhu i tako izgubiti mogućnost realizacije vlastitog plana, koristeći životnu energiju drugih.

Ovaj Duh se različito manifestira i različito dolazi u život pojedinca. On može pomazati, ispuniti, dotaknuti, i ostati na čovjeku. Njegovo prisustvo može biti manifestirano u djelovanju kroz silu, darove, ali može biti prisutan kroz puninu tj. duha bez mjere - On sam.

Biblija kaže za Isusa:

"...na koga sleti Duh Sveti i ostaje na njemu..." Biblija

Znači da dođe i nađe ga dostojnim sebe, i tu ostane.

Duh je svet i može ostati samo na onima koji su posvećeni. Onima koji su otvoreni u duhu, iskreni, sveti. Onima koji su prošli princip otkupljenja ili ih njihov način života, pošten način, vodi do tog principa.

Pomazani njime su bili npr. starozavjetni kraljevi, ipak njihov život u skoro svim slučajevima nije bio svet.

U Bibliji piše da je Henok hodio s Bogom i Bog ga uze sebi. To je bio hod u Duhu, jedinstvo s Duhom.

Kroz Bibliju su različiti primjeri ispunjavanja Duhom, trenutno ispunjavanje i trajnije ispunjavanje (primjer Samsona) i trajno ispunjavanje - krštenje Duhom.

Ivan Krstitelj je rekao:

" Poslije mene dolazi jači od mene. Ja sam vas krstio vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim."

Biblija

Krštenje Duhom je pozvanje i prisutnost Duha u životu vjernika, i njegovo djelovanje - kroz silu, kroz manifestacije. A onda sve više i više, pozivanje ognja - sile Duha Svetoga, i dalje - pozivanje i uranjanje u njega samoga, u njegovu osobnost, svojom osobnosti. Uranjanje u Duha bez mjere. Put ljubavi dvije osobnosti koje teže sve većem sjedinjenju.

Ovo ispunjavanje također je oslonjeno na principe. Naš otvoren život, pokajanje od zla, je otvoreni poziv Duhu. Ovakva poniznost pred Bogom je kao pista za slijetanje aviona, u ovom slučaju Duha. "Blago siromasima duhom, jer će se nasititi." Biblija

Naše poniženje i poniznost spram Božjih principa, je princip za primanje Duha. "Poniženi će biti uzvišeni." Biblija

Poniženje je odbijanje onog što uviđamo da nije od Boga u našem životu i prihvaćanje onog što vidimo da jeste. Ono nije toliko vezano za emocije koliko bi ljudi htjeli da jeste, ali može dodirnuti emocije. Poniženje je stav u kojem smo se složili sa Božjim stavom i nakon kojega činimo koliko je u našoj moći da ispravimo suprotne stvari u našem životu. Ukoliko je potrebna veća energija od naše za taj ispravak onda se obratimo Bogu za pomoć, i dalje sa istim stavom.

3. DIO: LJUBAV - KROZ BOŽJE PRINCIPE 4/7

Dakle, postoje principi, kako kod pojedinaca tako i kod crkve za ispunjavanje Duhom. Možemo moliti za ispunjenje duhom, ali ako nismo uredili stvari koliko je do nas u skladu s tim principom, mi ćemo možda i dobiti silu, ali posvećenje, dakle uranjanje u Duha Svetoga, poprimanje njegove osobnosti, dakle ono po čemu će nas i drugi prepoznati čiji smo - nećemo dobiti.

U tome se nećemo razlikovati od ovoga svijeta kojeg zanimaju čuda i sila, i trče tamo i ovamo ne bi li vidjeli koju senzaciju, a za vlastito srce, za duh u dubini njihove biti, ne haju, niti znaju, niti razumiju.

Najveća zapovjed je zapovijed ljubavi, prvo da ljubimo Boga (da se ljubav dobije i nauči), a onda tako ispunjen, takvom ljubavi ljubiti druge.

Ljubav je to najdublje blago koje postoji na ovoj zemlji, i može se naći samo u srcu.

"Čuvaj svoje srce jer iz njega izvire život." Biblija

Duha Svetoga možemo opisivati iz ovoga i onoga aspekta, ali ćemo promašiti ako njega ne shvatimo i prepoznamo kao Duha ljubavi. Upravo ljubav je ono što stoji u identitetu i principu ovog Duha. Koliko smo upoznali Boga u dubini identiteta njegovog Duha - u ljubavi, našim duhom, toliko možemo na Božji način komunicirati ili uopće imati ispravan odnos s drugima.

Duh je posrednik u komunikaciji ljudi, posrednik koji istinito otkriva stvari u komunikaciji ljudi, otkriva ih njima samima.

Biblija kaže da: "Više neće brat bratu govoriti, već će duh duhu govoriti."

Duh Sveti je donio na zemlju princip nad principima - ljubav, u punini. I to je tajna koju nosi ovaj duh. Onaj koji ga prepoznaje samo kao silu i ništa više, ili bilo kako drugo, ali ne i ljubav, taj nije shvatio tajnu i bit veze Krista i crkve.

"Tajna muža i žene je tajna Krista i crkve." Biblija

Zbog tvrdoće srca Bog je preko Mojsija dopustio da muž može otpustiti ženu, kaže Božja riječ.

Zbog tvrdoće srca.

Tu je tajna muža i žene, Krista i crkve.

Ljubav koju nosi ovaj Duh nije kao ljudska ljubav. Ona nije samo emocionalna, ni tjelesna - ona je sila i identitet. Ona ljubi čovjeka jer on postoji, ljubi ga u njegovom stvarnom identitetu, i zato jer mu je dano da on, čovjek jeste. Čovjek često ljubi sebično, za svoju korist. Ali ova ljubav je drugačija, duhovna, nebeska, dira ono najdublje u nama.

Ona može stanovati u ljudskim srcima. Ali i ne mora. Može biti prisutna kod čovjeka, a da i ne dodirne ljudsko srce. Ali njeno mjesto, njen dom u čovjeku, je samo srce čovjeka - sam hram. Zbog toga za nju piše da je ona jedina sila koja ljudsko srce, za koje Biblija kaže da je "jedva popravljivo", može promijeniti. Ona je najveće čudo na ovoj zemlji.

Ipak mnogi hodaju ovom zemljom, a da je nisu upoznali.

Biblija nam daje njen opis:

OPIS LJUBAVI

Princip ljubavi je najveći nebeski princip. I upravo on je sama bit ovoga Duha. To je ona neodoljiva sila koja dira ono najdublje u čovjeku, ljubavlju koja je toliko moćna, čista i duboka da može dosegnuti čak i mrtvi ljudski duh.

Zato Biblija kaže:

"Tko uvrijedi Krista, oprostit će mu se, ali tko uvrijedi Duha Svetoga neće mu se oprostiti niti na ovom niti na onom svijetu."

Ovu ljubav nitko ne može kupiti. Ona je fatalni propust onih koji život mjere novcem.

Njeni kriteriji se ne mogu spustiti.

"Da netko daje za ljubav sve što u kući ima, taj bi navukao prezir na sebe." Biblija

Principi djelovanja njene osobnosti su suptilni, tanani, na frekvenciji duše, i još dublje - na frekvenciji duha.

3. DIO: LJUBAV - KROZ BOŽJE PRINCIPE 5/7

Za ovakvu ljubav ne treba nam ljubav drugoga čovjeka - "Zaljubljen u ljubav" kaže pjesnik. Ali nas ova ljubav toliko duboko može ispuniti da možemo ljubiti i - neprijatelje. Dubokom, urazumljenom ljubavi.

Ova ljubav je inteligentna. Nitko je ne može izmanipulirati, mada nam se, djelujući samo u njenoj sili čini da upravo to možemo.

Ona daje koliko hoće i dokle hoće. Živeći s njom i u njoj, mi shvaćamo njena pravila, njen karakter. Živeći s njom mi upoznajemo osobu, Duha Svetoga. Shvaćamo bit zapovijedi "Ljubi gospodina Boga svoga".

Shvaćamo zašto je grijeh preme ovakvoj ljubavi, najveći i neoprostiv grijeh. Ljubav je sama bit svetosti i Božje sile. Ona je taj poklon i pomoć kojeg smo dobili preko Isusove žrtve. Ponovo.

Natrag.

Što ćemo učiniti s ovim poklonom?

U mnogim primjerima smo vidjeli da ljubav nema okvira. Ipak, kršćane dijele mnogi okviri. Krajnje je vrijeme da razumskom spoznajom maknemo strah, i pređemo preko okvira.

Da upoznavanjem osobnosti Duha Svetog - kroz tu ljubav, raširimo horizonte za život po vjeri, u punini - prema Bogu i prema ljudima.

"Neka vam dadne (otac), prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u snazi po njegovu Duhu u nutarnjeg čovjeka, da Krist stanuje u vašim srcima po vjeri; da u ljubavi uvriježeni i utemeljeni budete sposobni shvatiti zajedno sa svim svetima koja je tu širina, duljina, visina i dubina, i upoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju; da budete ispunjeni do sve punine koja dolazi od Boga." Biblija

Kao što je Isus pitao pojedinačno svoje učenike "Tko sam ja za tebe?", tako nas i određenje prema Duhu Svetom stavlja u određenu poziciju duhovne stvarnosti.

Koliko duboko smo mu dali mjesta, toliko duboko i na taj način on djeluje u našem životu, i dalje, preko nas.

Duh bez mjere i ljubav bez mjere - su povezane stvari. Kako izmjeriti ljubav kad je ljubav osoba.

Čovjek pak, ima svoje mjere. Za brak je potrebno dvoje. Za puninu braka potrebne su osvjetljene dubine bića povezane u nebeskim principima - osobnošću Duha Svetoga.

Kada preko nebeskih principa Duh Sveti ZAVRŠI svoju zadaću na zemlji, i kada pokrene srca u jednom trenutku (koji samo otac zna) u letu ljubavi ka nebu, ka neodoljivom razlogu te ljubavi - Isusu Kristu - tada će biti SVRŠETAK zadatku Duha Svetoga na zemlji.

Tada će Duh Sveti završiti svoj zadatak na zemlji - i otići.

Pitanje je koje sebi trebamo postaviti: hoćemo li mi ispuniti svoje srce njime da nas može povući sa sobom?

Da li imamo dovoljno ulja? Da li smo mudre ili lude djevice?

Da li prepoznamo ovaj najdublji princip, ovaj nebeski dar?

Isus je rekao svojem učeniku:

" Toliko sam vremena s vama ...i ti me nisi upoznao."

Da li se danas ova greška ponavlja, da li opet ne prepoznamo Boga među nama?

"PO LJUBAVI ĆETE SE POZNATI." Biblija Poznati po onoj i onakvoj ljubavi o kojoj piše i koju opisuje Biblija.

Ljubavi u nebeskoj dimenziji, a opet ovdje na zemlji.

Ljubavi koja se oslikava u onom identitetu u nama koja je naša jedina nebeska stvarnost. A takva ljubav, priznata i prihvaćena od našeg najdubljeg identiteta – jedina su naša krila za nebo.

Kako ćemo prepoznati sebe i druge ako ne poznajemo pravu ljubav?

Kako ćemo prepoznati sebe i druge ako ne poznajemo osobu – Duha Svetog?

3. DIO: LJUBAV - KROZ BOŽJE PRINCIPE 6/7

Ljudi ga svakako nazivaju, i uzimaju različite njegove manifestacije kao jedine i bitne, ali istina je, sve je bitno što on daje, ali ipak postoji najbitnija stvar:

KADA DUH SVETI OSVIJETLI NAŠ IDENTITET, I KADA SE VIDIMO U TOM SVJETLU – MI SE ZALJUBLJUJEMO U SEBE, U TU LJEPOTU, I ZAPRAVO NE ZNAMO DA LI SMO ZALJUBLJENI U SEBE ILI U DUHA.

OTKRIVAMO DA JE NA NEKI NAČIN TO ISTO.

"Ljubomorno čezne za duhom koji je nastanio u vama." Biblija

Mi tada otkrijemo u sebi vrijednost, ili točnije, prepoznamo sebe kao vrijednost, najistinskiju vrijednost i počinjemo je čuvati, čuvati sebe. Postajemo vjerni sebi.

To je tajna, zlato koje nosimo u našim glinenim posudama. To je odnos zbog kojeg Bog radi čuda za čovjeka.

"Zatraži samo, i dat ću ti puke u baštinu." Biblija

S druge strane piše:

"Probudi se ti koji spavaš i Isus će ti svijetliti." Biblija

Ovo je princip, koji kada se pogleda unatrag govori kako bez Božje ljubavi, čovječji duh zaspe. Na naki način je mrtav. Što dublje pustimo silu ljubavi u našu dubinu bića, to je u nama dublji i širi život.

Treba li onda što reći o potrebi opraštanja?

Što više čistimo svoje srce to je više moguće primiti Duha u našu nutrinu.

Dobiti njegova krila.

Kako ćemo poletjeti s Duhom Svetim, Isusu ususret, ako nemamo Njegova krila? A krila su - ljubav. Slava Bogu za ovaj dar.

Ipak može li čovjek poznavati, učiniti i živjeti principe mudrosti Staroga zavjeta; proći princip otkupljenja i biti pomazan Duhom Svetim, a da unatoč svim tim stvarima nikada ne uđe u puni blagoslov Božji.

Ovo je tema o kojoj se ne govori u crkvama, ako se i desi to je zanemarivo rijetko. Ali ovdje se govori o samom centru djelovanja principa ljubavi, a ono je ljudsko srce ili ljudski duh.

Biblijska priča o 10 mudrih i 10 ludih djevica upravo govori o toj stvari.

Dakle sve djevice su čekale, imale ulje za svijeće, ali 5 od njih nisu imale dovoljno ulja da im svijetli do ponoći, kad je došao zaručnik. Kada su došle iza ponoći zaručnik je rekao da ih ne poznaje.

Ove sve djevice su poznavale principe životne mudrosti; sve su bile djevice – poznavale su principe čistoće i otkupljenja; sve su znale za potrebu za uljem, Duhom Svetim, ali ovih pet nisu u svojim posudama imale dovoljno ulja. Nakon nekog vremena u mraku nastala im je tama.

Njihove posude nisu bile dovoljno duboko ispunjene pa ulja nije ni bilo onoliko koliko je trebalo biti. Ovdje se govori o motivaciji za ovakvim životom, iskrenom opredjeljenju, dubokoj potrebi i otvorenosti za ljubav Božju. Uostalom zar to nije sama bit odnosa zaručnika i zaručnice.

Zato je zaručnik i poručio onim ludim djevicama da ih ne poznaje. Njihov odnos nije bio dubok i otvoren, odnos dvaju osoba u bliskosti poznavanja.

Biblija govori "Težite za ljubavlju...postignite bratsku ljubav, a s njom ljubav uopće..."

O ljubavi se govori kao o nečemu prema čemu se treba truditi, napredovati, naučiti. Poznavanje nje, kao ni znanje o njoj, kod čovjeka se ne podrazumijeva.

Bog nije stvorio čovjeka da bi on radio, nije ga stvorio za obaveze, niti da ispunjava nečije standarde...To nije smisao čovjekova života ma koliko se ljudi trudili da neke vrijednosti dignu, a neke spuste.

Smisao čovjekova života je da živi s Bogom, u odnosu s njim, živom bogatom odnosu, produktivnom odnosu... najdubljem odnosu, i to je jedini smisao čovjekovog života. Svjesno ili nesvjesno ljudi to ponekad i rade, ne prepoznaju Boga, ali rade u nekim segmentima, ali ovdje govorim o dubokom iskrenom odnosu čovjeka i Boga.

Čovjeku treba hrabrost ući u svoje dubine, treba mu i poniznost da pozove Boga u te dubine, i to je rad, to je nastojanje koje proizvodi učinak na život tog pojedinca i dalje kroz njega na druge.

3. DIO: LJUBAV - KROZ BOŽJE PRINCIPE 7/7

Kao što doktori traže "izam" alkoholizma, dakle bolest koja uzrokuje pojavu ove bolesti, tako je situacija neulaska u ovaj hod, ovaj smjer, "izam" ostajanja u grijehu, "izam" neplodonosnog života u mjerilima kršćanstva.

Ljudsko srce, ljudski duh je najdublji dio čovjekova identiteta, i baš zato ono je mjesto za ljubav.

Biblija govori da "dubina poziva dubinu", i ništa pliće od samoga čovjekovog duha nije dostatno za puninu ljubavi.

Biblija piše da je ljudsko srce jedva popravljivo. To "jedva", ta šansa je upravo ljubav, ili bi se moglo reći put ljubavi, ili možda zov ljubavi.

Ljubav je sila koja nosi naša krila u pravom smjeru – u nebo.

Koliko smo hrabri za ljubav?

Koliko smo prepametni za ljubav, koliko prezabavljeni djelom za ljubav, da li smo preemotivni za ljubav?

Biblija piše da urazumimo srce. Ove nabrojane stvarnosti treba poredati, dovesti u red Božji, ali ljubav je ljubav.

"Sad ostaje vjera, ufanje i ljubav, ali je najveća među njima ljubav."

KRAJ